

Thema: De toekomst tegemoet - God maakt een nieuw begin!

Tekstkeus: In eerste instantie dacht ik zondag te preken over Exodus 12 (de geschiedenis over het paaslam dat geslacht moet worden). Nu ik nog eens naar dit gedeelte gekeken heb wil ik een stapje in Exodus terug doen en zondag preken over **Exodus 2: 23 - 3: 14 (de roeping van Mozes)**. Uit Exodus 12 wil ik dan volgende week zondagmorgen een tekst kiezen rond de viering van het Heilig Avondmaal.

Het is zondagmorgen voorbereiding voor het avondmaal en tevens bediening van de doop aan Daniël Oost. Vanuit de geschiedenis van Mozes roeping en geboorte zijn wel wat lijnen te trekken naar de doop.

Preekschets: 1. Het is droog en heet in de woestijn. Zand en nog eens zand. Een zandbak zover als je oog kan zien. Het zand knarst tussen je kiezen. Je tong is zo droog als een leren lap. De zon prikt met haar scherpe stralen op je verbrande gezicht.

In die woestijn leeft een klein volk. Het is het volk van Israël. Een echt volk is het nog niet eens. Het zijn een aantal families, twaalf in totaal. Twaalf stammen van Israël. Nakomelingen van aartsvader Jacob. Twaalf families dus en een aantal mensen, die zich bij hen hebben aangesloten. Ze trekken door een dorre, droge woestijn. Ja, wat doen ze daar eigenlijk? Veertig jaren lang. 'We zullen eens in een eigen land komen. Eens ... het kan misschien lang duren. Maar God gaat met ons mee!'

2. Op weg naar een onbekende toekomst? Nee, God heeft gesproken. De God van hun grootouders en overgrootouders: Abraham, Isaäk en Jacob. Hij heeft tot Mozes, zijn profeet gesproken: *"Ik zal jullie tot een God zijn, en jullie zullen Mij tot een volk zijn. Ik zal jullie brengen naar een eigen land. Het land dat Ik jullie voorouders heb beloofd."*

3. Het is altijd weer een indrukwekkend en spannend verhaal, dat levensverhaal van Mozes (zie Exodus 2: geboorte, gevaar, biezen mandje, dochter farao, opgegroeid aan het hof van farao).

Hij zal 'het' gaan maken in Egypte: een rooskleurige toekomst.

God heeft echter een ander plan. De tweede leerschool van Mozes is in dienst van zijn schoonvader Jethro: schaapherder. Da's veertig jaar later. Mozes wordt geroepen tot herder van Gods volk!

4. Geroepen bij de brandende braamstruik. Hier maakt God Zich bekend als de IK-BEN. De God, die je leven lang met je meetrekt (denk aan zijn beloften bij onze doop). Ook door de woestijn van het leven. En weer veertig jaar later staat Mozes met zijn herdersstaf aan de oever van de Schelfzee.

5. Er is heel wat gebeurd in het leven van prins Mozes. *"Laat mijn volk gaan!"* sprak God door de mond van Mozes tot het verharde hart van de farao. 'Komt niks van in!' - je laat je slaven/gastarbeiders toch niet zomaar gaan. Tien plagen heeft de HERE nodig om het hart van farao - voor één dag - te breken. Dan mag het volk Israël gaan. De toekomst tegemoet. Welke toekomst?

Voor hen ligt het water van de zee. Achter hen komt het farao met heel zijn legermacht. Dan grijpt God in. Juist op het goede moment.

Toepassing. Zou je niet graag in de sandalen van Mozes willen staan? Het lijkt in die eerste periode van z'n leven allemaal voor de wind te gaan. Prins aan het hof van de koning van Egypte. Eten, drinken, luxe kleren, prima opleiding, zonder zorgen de toekomst tegemoet. Maar dan opeens grijpt God in in je leven: 'Ik ben er ook nog! Ben je Mij vergeten? Mijn beloften?'

Je moet God wel leren kennen, vertrouwen, gehoorzamen = geloven.

Hebreeën 11: *"Door het geloof heeft Mozes, volwassen geworden, geweigerd door te gaan voor een zoon van Farao's dochter, maar hij heeft liever met het volk Gods kwaad verdragen, dan tijdelijk van de zonde te genieten ..."*

Mozes had door kunnen gaan als zoon van de prinses. Maar hij koos in zijn leven voor zijn volk én voor de God van zijn volk. Steeds weer zul je ook in jouw leven

keuzes moeten maken. Wat geweldig dat je mag weten dat de HERE je leven richting, leiding geeft.

Wie de HERE wil volgen in z'n leven zal het soms niet gemakkelijk hebben. Het zal soms door een woestijn gaan. Maar God gaat mee met een tabernakel en een ark, met zijn Woord en met zijn Geest. De toekomst is voor ons niet meer onzeker, want Jezus heeft het beloofde land voor ons al bevochten en ingenomen. Onder weg naar zijn toekomst sterkt Hij ons met brood en wijn. Tekenen die heen wijzen naar het land dat zal overvloeien van welvaart en rijkdom. Jezus heeft daarvoor zijn leven willen geven. Hij houdt ook jouw toekomst in zijn hand.